

g

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αριθμός απόφασης **216** /2023

(αριθμ. κατάθ. αίτησης: 15/2014)

(αριθμ. κατάθ. αίτησης επαναπροσδιορισμού: 2168/2021)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Ειρήνη Δροσατάκη, η οποία ορίστηκε με Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ηρακλείου, με τη σύμπραξη της γραμματέως [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 06 Οκτωβρίου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [REDACTED]

κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης, οδός [REDACTED] με Α.Δ.Τ. [REDACTED] και Α.Φ.Μ. [REDACTED] της Δ.Ο.Υ Ηρακλείου, η οποία προκατέθεσε νομίμως και εμπροθέσμως, κατ' άρθρο 4Η του Ν. 3869/2010, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 4745/2020, σε συνδυασμό με άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν.4790/2021, έγγραφες προτάσεις, υπογεγραμμένες από την πληρεξούσια δικηγόρο της Μαρία Δαριβιανάκη (βλ. υπ' αριθ. Η039990/14-12-2021 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΗ) και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ - ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ, οι οποίες έχουν καταστεί διάδικοι μετά από τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 παρ. 3 ΚΠολΔ): 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Σταδίου αρ. 40 και

εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης, 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, και στην οποία έχει υποκατασταθεί πλέον πλήρως το πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», δυνάμει της από 27-7-2012 απόφασης της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης της Τράπεζας της Ελλάδος (ΦΕΚ Β'2209/27-7-2012), που βρίσκεται σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης και εδρεύει στην Αθήνα, στην Πανεπιστημίου 25-27, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον διορισθέντα με την υπ' αριθμ. 46/2012 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, ειδικό εκκαθαριστή αυτής, κ. [REDACTED] η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης και 3) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK Α.Ε.», η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015, με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (INTRUUM ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ) και το διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφόρος Μεσογείων αρ. 109 - 111), με αριθμό ΓΕΜΗ 151946501000 και Α.Φ.Μ. 801215902 (Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών), που εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσης, εν προκειμένω, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770 και δ/ση 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.»,

με αριθμό ΓΕΜΗ 157660660000 και ΑΦΜ 996763330, με έδρα στο δήμο Αθηναίων (οδός Αμερικής αρ. 4), δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 του ν. 4548/2018, η οποία προκατέθεσε νομίμως και εμπροθέσμως, κατ' άρ. 4Η του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν. 4745/2020, σε συνδυασμό με άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν. 4790/2021, έγγραφες προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της [REDACTED] (βλ. υπ' αριθ. Η039760/13-12-2021 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενοσήμεων εκδόσεως του ΔΣΗ) και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 27-12-2013 αίτησή της περί δικαστικής ρύθμισης των οφειλών της και απαλλαγής από τα χρέη της με βάση τις διατάξεις του ν. 3869/2010, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 15/ΕΚΟ/7/07-01-2014 και προσδιορίστηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 13^{ης}-04^{ου}-2021, οπότε η συζήτηση αυτής ματαιώθηκε λόγω αναστολής λειτουργίας των δικαστηρίων, κατ' εφαρμογή της υπ' αριθμ. ΚΥΑ Δ1α/ΓΠ.οικ. 22439/2021 (ΦΕΚ 1441/Β/10-04-2021), στο πλαίσιο λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19. Ακολούθως, δυνάμει της υπ' αριθμ. 423/2021 Πράξης του Διευθύνοντος το Ειρηνοδικείο Ηρακλείου, η αίτηση επαναπροσδιορίστηκε αυτεπαγγέλτως (οίκοθεν) προκειμένου να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 08^{ης}-03^{ου}-2022. Εν συνεχεία, η αιτούσα κατέθεσε την υπ' αριθμ. 153776/31-05-2021 αίτηση επαναπροσδιορισμού της ως άνω απήσεως της, μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού χρέους κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4Β του Ν.3869/2010 (όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Νόμο 4745/2020), που έλαβε αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2168/ΕΚ/745/2021 και προσδιορίσθηκε δικάσιμος, κατόπιν της παρέλευσης των νόμιμων προθεσμιών των άρθρων 4Η, 4Θ, 4ΙΒ του Ν. 3869/2010, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 1 του Ν. 4745/2020, δυνάμει της από 26-09-2022 πράξης της Διευθύνουσας το Ειρηνοδικείο Ηρακλείου, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο. Η κυρίως

παρεμβαίνουσα ζητά να γίνει δεκτή η ασκηθείσα, κατ' άρ. 41Α του Ν. 3869/2010, παρέμβασή της, καθώς και οι επιμέρους ισχυρισμοί που ανέπτυξε στις έγγραφες προτάσεις της.

Κατά την ανωτέρω δικάσιμο η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο και συζητήθηκε, όπως σημειώνεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης της παρούσας δίκης.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 693 Α/16-01-2014, 695 Α/16-01-2014 και 688 Α/16-01-2014 εκθέσεις επιδόσεων της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου, Ευαγγελίας [REDACTED], τις οποίες νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομίζει η αιτούσα, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 13^{ης}-04^{ου}-2021 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες. Η συζήτηση της υπό κρίση αίτησης κατά την παραπάνω, όμως, δικάσιμο ματαιώθηκε λόγω αναστολής λειτουργίας των δικαστηρίων, κατ' εφαρμογή της υπ' αριθμ. ΚΥΑ Δ1α/ΓΠ.οικ. 22439/2021 (ΦΕΚ 1441/Β/14-04-2021) Κοινής Υπουργικής Απόφασης, στο πλαίσιο λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19. Ακολούθησε η έκδοση της υπ' αριθμ. 423/2021 Πράξης αυτεπάγγελτου επαναπροσδιορισμού του Δικαστηρίου αυτού, με την οποία ορίστηκε δικάσιμος για τη συζήτηση της ένδικης αίτησης η 08^η-03^{ου}-2022 και εγγράφηκε αυτή στο πινάκιο. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις από 15-10-2021 βεβαιώσεις του Ειδικού Τομεακού Γραμματέα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, που προσκομίζει η αιτούσα, αντίγραφο της ηλεκτρονικής αιτήσεως επαναπροσδιορισμού και της πράξης κατάθεσης αυτής, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες δια της ηλεκτρονικής διαβίβασης, μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, στις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αυτές δήλωσαν, κατά τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 4ΣΤ παρ. 3 του Ν. 3869/2010. Πλην, όμως, τούτες δεν προκατέθεσαν, ως όφειλαν, έγγραφες προτάσεις, κατ' άρ. 4Η του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν.4745/2020, σε συνδυασμό με άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν. 4790/2021, ούτε και εμφανίστηκαν

κατά την τυπική συζήτηση της υπόθεσης στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν αυτές παρούσες (πρβλ. αναλογικά και άρ. 754 εδ. β' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με την Αιτιολογική Έκθεση του Ν.4335/2015, που τροποποίησε τον ΚΠολΔ, σελ. 35 αυτής), σημειούμενου, περαιτέρω, ότι η εγγραφή της ένδικης υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (βλ. άρ. 41B παρ. 2 Ν. 3869/2010).

Από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθ. 225 ΚΠολΔ με εκείνες των άρθρων 79, 80, 81 και 325 του Κώδικα αυτού, προκύπτει ότι η μεταβίβαση του επιδίκου αντικειμένου δεν επιφέρει βίαιη διακοπή της δίκης ή μεταβολή της δίκης, αλλά η δίκη συνεχίζεται μεταξύ των αρχικών διαδίκων, εωσότου νομίμως περατωθεί. Μέχρι τότε μόνος νομιμοποιούμενος να διεξαγάγει τη δίκη είναι ο διάδικος που μεταβίβασε μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα (ΑΠ 1345/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ο ειδικός διάδοχος δεν αποκτά αυτοδικαίως την ιδιότητα του διαδίκου, ούτε εισέρχεται στη θέση του δικαιοπαρόχου του διαδίκου, αλλά έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση, η οποία δεν εξειδικεύεται στο νόμο, αν θα είναι κυρία ή πρόσθετη. Στο Σχέδιο της Συντακτικής Επιτροπής (άρθ. 241§2) οριζόταν, ότι ο ειδικός διάδοχος δικαιούται να ασκήσει κυρία ή πρόσθετη παρέμβαση, στη συνέχεια όμως η Αναθεωρητική Επιτροπή διέγραψε τις λέξεις "κυρία ή πρόσθετη" γιατί θεωρήθηκαν ως περιττές (βλ. Πρακτικά Αναθεωρ. Επιτροπής, σελ. 86). Επομένως, κατ' αρχήν είναι δυνατή η άσκηση κυρίας ή πρόσθετης παρέμβασης (βλ. σχ. ΑΠ 621/1980 ΝοΒ 28.1980, ΕφΑΘ 10087/1986 Δίκη 18.698, ΕφΘεσ 328/1990 ΕΛΔνη 31.1318 βλ. Μακρίδου σε Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, ΕρμΚΠολΔ, εκδ. 2000, αρ. 225 αριθμ. 8). Πότε θα ασκηθεί η μία ή η άλλη εξαρτάται από την έκταση της παροχής έννομης προστασίας την οποία επιδιώκει ο παρεμβαίνων. Μόνη η μεταβίβαση του επιδίκου αντικειμένου δεν στερεί από τον μεταβιβάσαντα διάδικο την εξουσία διεξαγωγής της δίκης, ούτε θεμελιώνει υπέρ του ειδικού διαδόχου δικαίωμα για άσκηση κυρίας παρέμβασης. Περίπτωση άσκησης πρόσθετης παρέμβασης υφίσταται, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστικότητα της απόφασης που θα εκδοθεί, είτε

υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της. Αντίθετα, περίπτωση άσκησης κυρίας παρέμβασης συντρέχει όταν ο ειδικός διάδοχος έχει έννομο συμφέρον να δημιουργήσει δεδικασμένο όχι μόνο έναντι του αντιδίκου, αλλά και απέναντι στο δικαιοπάροχό του ή στους καθολικούς διαδόχους του, αν αυτός εν τω μεταξύ πέθανε. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα στην περίπτωση που είτε ο ίδιος ο δικαιοπάροχος, είτε οι καθολικοί του διάδοχοι αμφισβητούν ότι ο ειδικός διάδοχος απέκτησε έγκυρα το επίδικο πράγμα. Αν τέτοιο έννομο συμφέρον, είτε δεν εκτίθεται στο δικόγραφο της παρέμβασης, είτε δεν δικαιολογείται, τότε η παρέμβαση αυτή δεν ισχύει ως κυρία αλλά, εφόσον περιέχει τα στοιχεία της πρόσθετης, θα ισχύει με το χαρακτήρα αυτό (ΑΠ 1004/1992 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΔωδ 103/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ · βλ. Νίκα, Πολιτική Δικονομία ΙΙ, εκδ. 2005, § 65 αριθμ. 10, Μακρίδου σε Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, ΕρμΚΠολΔ, εκδ. 2000, αρ. 225 αριθμ. 8, Μπαλογιάννη/Ρεντούλη σε Απαλαγάκη, ΕρμΚΠολΔ, εκδ. 4η, αρ. 225 αριθμ. 5). Σύμφωνα δε με το άρθρο 83 ΚΠολΔ, η πρόσθετη παρέμβαση χαρακτηρίζεται αυτοτελής όταν τα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου ή της εκτελεστότητας ή της άμεσης διαπλαστικής ενέργειας καταλαμβάνουν και τον προσθέτως παρεμβαίνοντα. Αυτοτελής είναι συνεπώς και η πρόσθετη παρέμβαση που ασκεί αυτός που έγινε ειδικός διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής, αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού κατά το άρθρο 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 368/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 744/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η ασκούμενη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με τον υπέρ ου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται ως, κατά πλάσμα δικαίου, αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεση του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 727/2017, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1485/2006, ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ. 78/2017, Αρμ. 2017.1156, ΜονΕφΠειρ. 583/2014, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 3990/2009, ΕΛΛΔνη 2010.233,251, ΕφΑθ. 2809/2008 ΕΛΛΔνη 2011.183).

Περαιτέρω, με το Ν. 4354/2015 επιδιώχθηκε να επιλυθεί το ζήτημα των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μέσω της δημιουργίας δευτερογενούς αγοράς αυτών, δια της γενικευμένης μεταβίβασης εκ μέρους των πιστωτικών ιδρυμάτων

ομάδων απαιτήσεων από μη εξυπηρετούμενα δάνεια και πιστώσεις σε φορείς που θα επιδιώξουν την είσπραξη ή την αναδιάρθρωση αυτών των απαιτήσεων. Το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν.4354/2015 ορίζει ότι «1.α Η διαχείριση των απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που χορηγούνται ή έχουν χορηγηθεί από πιστωτικά ιδρύματα εκτός των αναφερομένων στην περίπτωση δ' της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4261/2014 (Α' 107) ανατίθεται αποκλειστικά: αα) σε ανώνυμες εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, ειδικού και αποκλειστικού σκοπού, υπό την επιφύλαξη της παρ. 20, που εδρεύουν στην Ελλάδα». Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015 «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι, κατά παρέκκλιση του κανόνα που ισχύει στο δικονομικό μας σύστημα που επιβάλλει να συμπίπτουν σε ένα πρόσωπο το υποκείμενο της επίδικης έννομης σχέσης και ο νομιμοποιούμενος προς διεξαγωγή της δίκης, οι εν λόγω εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων έχουν την εξουσία να δικάζουν (ενεργητικά) ή να δικάζονται (παθητικά) στο δικό τους όνομα για συγκεκριμένη διαφορά που προκύπτει από έννομη σχέση της οποίας δεν είναι φορείς. Πηγή δε της εξαιρετικής αυτής νομιμοποίησης είναι αποκλειστικά οι ως άνω συγκεκριμένες διατάξεις του Ν. 4354/2015 και όχι η δικαιοπρακτική θεμελίωση, πράγμα το οποίο δεν προβλέπεται στο ελληνικό δικονομικό δίκαιο, καθώς οι διάδικοι στερούνται της εξουσίας διάθεσης των διαδικαστικών προϋποθέσεων της δίκης, ήτοι και της νομιμοποίησης ως ανήκουσας σε αυτές (ΑΠ 45/2007 ΕλλΔ/νη 2007/439). Η περίπτωση δε αυτή, δεν θα πρέπει να συγχέεται με αυτή των νομίμων αντιπροσώπων διαδίκων, οι οποίοι ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό άλλου, γνωστού προσώπου (άρθρα 211 επ. ΑΚ), καθώς η παρούσα εξαιρετική νομιμοποίηση αφετηρία έχει τη νομοθετική βούληση και όχι τη συμβατική

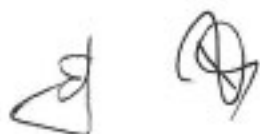
θεμελίωση. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων γίνεται δεκτό ότι σε περίπτωση ήδη εκκρεμούς δίκης μεταξύ του οφειλέτη και της δανειστρίας τραπεζικής εταιρίας, η εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων που απέκτησε τη διαχείριση της επίδικης απαίτησης κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας, νομιμοποιείται να ασκήσει παρέμβαση ώστε να μετάσχει ως μη δικαιούχος διάδικος στην ανοιγείσα δίκη. Η παρέμβασή της, σύμφωνα με τα παραπάνω, έχει τον χαρακτήρα αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης (ΑΠ 368/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 70/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 84/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΘεσ 7072/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΠειρ 3604/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΕυρ 16/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αίτηση, όπως αυτή συμπληρώθηκε παραδεκτά, κατ' άρθρο 4Ι του Ν. 3869/2010, με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις της, η αιτούσα επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις καθ' ων πιστώτριες, ζητά να επικυρωθεί το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο διευθέτησης οφειλών, ώστε να αποκτήσει ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, επικουρικά δε, σε περίπτωση μη επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού, ζητεί τη ρύθμιση της αποπληρωμής των χρεών της από το Δικαστήριο, ώστε να επέλθει μερική απαλλαγή της από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών της έναντι των προαναφερόμενων πιστωτριών, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή, εισοδηματική και οικογενειακή της κατάσταση, όπως την εκθέτει στην αίτησή της, καθώς και να εξαιρεθεί από την εκποίηση τόσο η περιγραφόμενη στην αίτηση κύρια κατοικία της, όσο και το περιγραφόμενο διαμέρισμα του δεύτερου ορόφου επί της οικοδομής που βρίσκεται η κύρια κατοικία της, αλλά και το αναφερόμενο στην αίτηση όχημά της. Επίσης, ζητεί να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ανωτέρω ρύθμισης θα απαλλαγεί των οφειλών της έναντι των αναφερόμενων στην αίτηση πιστωτριών της και τέλος, να συμψηφιστεί η μεταξύ των διαδίκων δικαστική δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο, κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 εδ. β' Ν. 3869/2010). Εισάγεται δε παραδεκτά προς συζήτηση, καθώς: α) αντίγραφο της επιδόθηκε στις καθ' ων πιστώτριες, εντός δεκαπέντε ημερών από την κατάθεση

της, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως το εν λόγω άρθρο αντικαταστάθηκε από το άρθρ. 13 του Ν. 4161/2013 (βλ. τις προρρηθείσες εκθέσεις επιδόσεων), β) δεν επιτεύχθηκε προδικαστικός συμβιβασμός και επικύρωση αυτού, κατά την ορισθείσα από την Ειρηνοδική ημέρα επικύρωσης (βλ. το από 24-07-2014 σημείωμα προσωρινής διαταγής επί της ανωτέρω αιτήσεως), γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο, κατ' άρθρο 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010 (βλ. την υπ' αριθμ. 904/06-10-2022 βεβαίωση της Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου, καθώς και την υπ' αριθμ. 1249/07-10-2022 βεβαίωση του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνών), δ) έλαβε χώρα νομότυπα και εμπρόθεσμα επαναπροσδιορισμός της, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 4Α έως 4Ζ του Ν. 3869/2010, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Νόμο 4745/2020, το δε περιεχόμενο της αίτησης επαναπροσδιορισμού κοινοποιήθηκε στις καθ' ων πιστώτριες στις 15-10-2021 μέσω των δηλωθεισών ηλεκτρονικών τους διευθύνσεων και ε) κατατέθηκαν από την αιτούσα εμπροθέσμως στην γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού τα συνοδευτικά της αιτήσεώς της έγγραφα του άρθρ. 4Η παρ. 2 α) έως και γ) του Ν. 3869/2010 όπως αυτό τροποποιήθηκε με το νόμο 4745/2020. Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι αρκούντως ορισμένη, δοθέντος ότι περιέχονται σε αυτή με σαφήνεια όλα τα στοιχεία του άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ως τούτο ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσής της, χωρίς να απαιτείται ουδέν άλλο για τη νομική της πληρότητα, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων της παρεμβαίνουσας ως αβάσιμων. Εξάλλου, όσα επιπλέον στοιχεία αξιώνει η τελευταία, ήτοι, χρόνο ανάληψης των επίδικων πιστώσεων και οικονομική κατάσταση της αιτούσας κατά τον εν λόγω χρόνο, δεν αποτελούν αναγκαία στοιχεία για το νομικώς ορισμένο της ένδικης αίτησης και, άρα, δεν ήταν απαραίτητο να μνημονεύονται στο υπό κρίση δικόγραφο, σε κάθε δε περίπτωση, μπορούν να προκύψουν ή να διασαφηνιστούν κατά την αποδεικτική διαδικασία, στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος, που εφαρμόζεται, κατ' άρ. 744 ΚΠολΔ, στην προκειμένη εκούσια δικαιοδοσία (πρβλ. ΑΠ 64/2017 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Προσέτι, η ένδικη αίτηση τυγχάνει νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010,

όπως αυτά ίσχυαν κατά το χρόνο καταθέσεως της υπό κρίση αιτήσεως, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μη πληρωμής των οφειλών του, πλην: α) του αιτήματος να επικυρωθεί το υποβαλλόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών κατά το άρθρο 7 του ν. 3869/2010, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης, όπως υποβλήθηκε ή τροποποιήθηκε από τους διάδικους, δεν αποτελεί αντικείμενο της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, σε περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης, αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του επικυρώνει το σχέδιο, το οποίο από την επικύρωσή του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, β) του αιτήματος περί εξαιρέσεως από την εκποίηση της ακίνητης, πλην της κύριας κατοικίας και κινητής περιουσίας της αιτούσας, καθώς η δυνατότητα υποβολής αιτήματος εξαίρεσης περιορίζεται, κατά την παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, μόνο στην κύρια κατοικία του αιτούμενου την υπαγωγή στο ν. 3869/2010 και, κατά συνέπεια, ρητό αίτημα εξαίρεσης λοιπών περιουσιακών του στοιχείων τυγχάνει μη νόμιμο, ανεξάρτητα από τη δυνατότητα του δικαστηρίου να μη διατάξει εκποίηση κρίνοντας ότι αυτή είναι απρόσφορη ή σταθμίζοντας άλλες εναλλακτικές αξιοποίησης της περιουσίας της (ιδ. Ι. Βενιέρη, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 3^η, σ. 609), γ) του αιτήματος αναγνώρισης της απαλλαγής της αιτούσας από κάθε υπόλοιπο οφειλής, το οποίο τυγχάνει απορριπτό ως μη νόμιμο, αφού σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 64 του Νόμου 4549/2018, το εν λόγω αίτημα υποβάλλεται στο Δικαστήριο με μεταγενέστερη αίτηση του οφειλέτη και επ' αυτής το Δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία πιστοποιεί την απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο των οφειλών, εφόσον πληρούνται οι κατά νόμο προϋποθέσεις, η οποία απαλλαγή, μετά την ως άνω τροποποίηση επέρχεται αυτοδίκαια κατά τα οριζόμενα στο Νόμο και δ) του αιτήματος περί συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης, καθώς δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται (άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010). Εφόσον, λοιπόν, δεν επετεύχθη δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ

της αιτούσας και των καθ' ων πιστωτριών, πρέπει η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Περαιτέρω, η ανώνυμη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», άσκησε, με τις νομίμως κατατεθειμένες προτάσεις της, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 4ΙΑ και 4Η του ν. 3869/2010, κύρια παρέμβαση στην υπό κρίση αίτηση, ζητώντας, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στις προτάσεις της, την απόρριψη αυτής, επικαλούμενη ως έννομο συμφέρον το γεγονός ότι είναι διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», της τελευταίας ως ειδικής διαδόχου των ανωτέρω καθ' ων η αίτηση ανώνυμων τραπεζικών εταιρειών, υπέρ και κατά των οποίων ισχύει το δεδικασμένο από την παρούσα δίκη (άρθρο 325 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, η παρεμβαίνουσα εταιρεία, η οποία έχει νόμιμα αδειοδοτηθεί και ελέγχεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015, όπως αυτός ισχύει (απόφαση 326/2/2019 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων, ΦΕΚ Β/3533/20.09.2019), εκθέτει ότι είναι διαχειρίστρια των απαιτήσεων, των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος των ανωτέρω καθ' ων η αίτηση ανώνυμων τραπεζικών εταιρειών, δυνάμει μεταβίβασης σε αυτήν από τις τελευταίες απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003 και ειδικότερα δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, η οποία καταχωρήθηκε την 17-03-2021 σε περίληψη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 της έδρας της Τράπεζας Πειραιώς που τηρείται στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και συγκεκριμένα στον τόμο 12 με αριθμό 52 και αριθμ. πρωτ. 62/17-03-2021, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 3156/2003. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 3156/2003, η μεταβίβαση αυτή έχει αποτέλεσμα εκχώρησης, η δε καταχώρηση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο

επέχει θέση αναγγελίας της εκχώρησης προς τους οφειλότες. Ότι, περαιτέρω, η διαχείριση των ως άνω απαιτήσεων ανατέθηκε στην ως άνω παρεμβαίνουσα εταιρεία με την από 16-03-2021 σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, νομίμως δημοσιευθείσα σε περίληψη με αριθ. πρωτ. 63/17-03-2021 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και συγκεκριμένα στον τόμο 12 με αριθμό 53 την 17-03-2021. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η «INTRUM HELLAS A.E.Δ.Α.Δ.Π.», ως μη δικαιούχος διάδικος, ενεργούσα για λογαριασμό της ειδικής διαδόχου «SUNRISE I NPL FINANCE DAC», έχει έννομο συμφέρον στην άσκηση παρέμβασης για τις απαιτήσεις που απορρέουν από τις επίδικες υπ' αριθμ. 0010116100002377925, 0010116100002569353, 4940410422856001, 0010116100002377840 και 15234876 συμβάσεις δανείου, ως απαιτήσεις της ανωτέρω εταιρείας ως διαχειρίστρια της οποίας ενεργεί. Με το περιεχόμενο αυτό, η ανωτέρω παρέμβαση δεν μπορεί να εκτιμηθεί ως κύρια παρέμβαση, λαμβάνοντας υπόψη ότι η παρεμβαίνουσα δεν αντιδικεί με την εκχωρήτρια και ήδη δεύτερη και τρίτη των καθ' ων η αίτηση, ούτε επικαλείται έννομο συμφέρον να δημιουργήσει με την υπό κρίση παρέμβασή της δεδικασμένο ως προς το προβαλλόμενο δικαίωμά της έναντι αυτής, σύμφωνα και με την μείζονα σκέψη που προηγήθηκε. Αντίθετα, εκτιμάται ορθότερα από το παρόν Δικαστήριο –στην κυριαρχική κρίση του οποίου ανήκει ο ορθός χαρακτηρισμός του εισαγωγικού δικογράφου της παρέμβασης (ΑΠ 807/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 715/1998 ΕΛΛΔνη 1999, 630, ΕφΘεσ 442/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2195/2006 ΕΛΛΔνη 2006, 1516, ΕφΑθ 2424/2004, ΕφΑθ 8707/2003 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ)– ως πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της δεύτερης και τρίτης των καθ' ων η αίτηση, η οποία ασκείται από την νομιμοποιούμενη κατ' εξαίρεση εταιρία διαχείρισης αυτών (άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015), αφού η παρεμβαίνουσα και οι ως άνω καθ' ων έχουν κοινό έννομο συμφέρον να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση ρύθμισης οφειλών (ad hoc ΜονΠρΕυρ 16/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δεδομένου δε ότι η ισχύς της απόφασης επί της κύριας δίκης θα επεκταθεί και στις έννομες σχέσεις των αληθών δικαιούχων, υπέρ και κατά των οποίων θα ισχύει το δεδικασμένο κατά τα αρ. 225 και 325 περ. 2 ΚΠολΔ και αρ. 2 παρ. 4 ν. 4354/2015, η παρέμβαση φέρει το χαρακτήρα αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης. Περαιτέρω, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά την προκειμένη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, κατά την οποία εκδικάζεται η κύρια

αίτηση (άρθρα 31, 80, 83, 741 ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί παραδεκτά με τις εμπρόθεσμα κατατεθειμένες προτάσεις (αρ. 4ΙΑ ν. 3869/2010), ενώ είναι ορισμένη και νόμιμη, δεδομένου του προφανούς εννόμου συμφέροντος της παρεμβαίνουσας εταιρίας διαχείρισης, με συνέπεια μεταξύ της δεύτερης και τρίτης των καθ' ων η αίτηση και της προσθέτως υπέρ αυτών παρεμβαίνουσας να δημιουργηθεί σχέση επιγενόμενης αναγκαστικής ομοδικίας. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενη με την κρινόμενη αίτηση ρύθμισης οφειλών, αφενός λόγω συνάφειας, αφετέρου λόγω της φύσης της παρέμβασης ως παρεμπόπτουσας αγωγής (ΑΠ 470/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 195/2011 ΝΟΜΟΣ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 421/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ · βλ. Νίκα, Πολιτική δικονομία, τόμος Ι § 29, αριθμ. 1) (αρ. 741, 31, 246 και 285 ΚΠολΔ).

Η ανωτέρω αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα με τις νομοτύπως και εμπροθέσμως προκατατεθείσες έγγραφες προτάσεις της αρνήθηκε την κρινόμενη αίτηση ως νόμω και ουσία αβάσιμη και προέβαλε, πέραν του ισχυρισμού περί αοριστίας της ένδικης αίτησης, για τον οποίο έγινε λόγος ανωτέρω, την ένσταση περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών, ισχυριζόμενη ότι η τελευταία προέβη σε υψηλό -για τις δυνατότητές της- δανεισμό, ενώ γνώριζε πως με βάση την εν γένει οικονομική της κατάσταση η εξυπηρέτηση των επίδικων πιστώσεων που ανέλαβε ήταν επισφαλής, αν όχι αδύνατη, όπερ υποδηλώνει ότι λειτούργησε τουλάχιστον με ενδεχόμενο δόλο, καθόσον θεώρησε ως πιθανή τη μη αποπληρωμή των οφειλών της και παρά ταύτα αποδέχθηκε την κατάσταση αυτή. Η εν λόγω ένσταση είναι παραδεκτή, αρκούντως ορισμένη (πρβλ. ΑΠ 400/2020) και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρ. 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 και θα ερευνηθεί κατωτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την από 13-12-2021 ένορκη κατάθεση του μάρτυρα [REDACTED] [REDACTED] οποία λήφθηκε με επιμέλεια της αιτούσας και περιλαμβάνεται στην με αριθμό πρωτοκόλλου ΔΣΗ-ΕΒ-0001561-2021 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του δικηγόρου [REDACTED] [REDACTED] η οποία λαμβάνεται υπόψη καίτοι δεν προηγήθηκε κλήση των λοιπών διαδίκων, διότι κατά την ρυθμιστική διαδικασία του Ν. 3869/2010, που αποτελεί μη γνήσια υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας, στην οποία ισχύει το

ανακριτικό σύστημα και η ελεύθερη απόδειξη, επιτρεπτός λαμβάνονται υπ' όψιν ένορκες βεβαιώσεις χωρίς προηγούμενη κλήτευση των δαδίκων, καθόσον το δικαστήριο δύναται να λαμβάνει υπ' όψιν του, όχι μόνον τα μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα, αλλά ακόμη και τα άκυρα ή τα ανυπόστατα (βλ. υπ' αριθ. 104/2021 Κοινή Ολομέλεια των Ειρηνοδικείων Καβάλας και Παγγαίου αναρτημένη στο <https://dskavalas.gr/>), από την προσήκουσα εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που με επίκληση ή και χωρίς επίκληση, αλλά παραδεκτά – όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παρ. 3 του ΚΠολΔ – προσκομίζονται από τους διαδίκους, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρο 744 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, η οποία διάγει το 63^ο έτος της ηλικίας της, τυγχάνει από ^{το} έτος 2007 διαζευγμένη από τον πρώην σύζυγό της [REDACTED] (βλ. την με αριθμ. [REDACTED] απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, εκουσίας δικαιοδοσίας, περί συναινετικής λύσεως του γάμου τους), ενώ από τον έγγαμο βίο της έχει αποκτήσει τέσσερα ενήλικα στο σύνολο τους τέκνα, τον [REDACTED] ετών 42, τον [REDACTED] ετών 39, τον [REDACTED] ετών 37 και την [REDACTED] ετών 31, τα οποία είναι οικονομικώς ανεξάρτητα (βλ. το από 09-09-2015 Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης εκδόσεως του Δήμου Ηρακλείου). Από το έτος 2016 έως και τον Οκτώβριο του έτους 2020 η αιτούσα εργαζόταν ως υπάλληλος γραφείου στην επιχείρηση δορυφορικών συστημάτων με το διακριτικό τίτλο [REDACTED] σύμφωνα δε με το προσκομιζόμενο από την ίδια εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογικού έτους 2020 οι καθαρές ετήσιες αποδοχές της ανήλθαν στο ποσό των 5.121,35 ευρώ, στο οποίο πρέπει να συμπεριληφθεί και το ποσό των 2.502,50 ευρώ που έλαβε ως αυτοτελώς φορολογητέο ποσό, καθώς και το ποσό των 894,32 ευρώ που έλαβε ως επίδομα ανεργίας. Ήτοι, τα συνολικά ετήσια εισοδήματά της για το φορολογικό έτος 2020 ανήλθαν στο ποσό των 8.518,17 ευρώ και τα μηνιαία στο ποσό των 709,85 ευρώ. Έκτοτε παραμένει άνεργη, εγγεγραμμένη στο μητρώο ανέργων του ΟΑΕΔ, από τον οποίο

Ε

επιδοτείται με το ποσό των 200 ευρώ μηνιαίως (βλ. την με χρονολ. 09-11-2021 βεβαίωση του ΟΑΕΔ). Η αιτούσα πάσχει από συμμετρική πολυαρθρίτιδα σε αρθρώσεις άνω-κάτω άκρων, καθώς και από διπολική συναισθηματική διαταραχή, όπως προκύπτει από τους με χρονολογία 19-7-2021 και 22-7-2021 γενικούς εισηγητικούς φακέλους παροχών αναπηρίας των ιατρών [REDACTED], ρευματολόγου, και [REDACTED] ψυχιάτρου, αντίστοιχα, που προσκομίζει, παρακολουθείται δε ανά τακτά χρονικά διαστήματα και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, ενώ δεν δύναται πλέον, όπως βεβαιώνεται από τους ανωτέρω θεράποντες ιατρούς της, να ασκήσει βιοποριστικό επάγγελμα. Λόγω των παραπάνω σοβαρών προβλημάτων υγείας της έχει υποβάλει στο περιφερειακό υποκατάστημα μισθωτών Ηρακλείου την υπ' αριθμ. 09904/2021/1098530-30/09/2021 αίτηση απονομής κύριας σύνταξης λόγω αναπηρίας, την οποία ωστόσο δεν έχει λάβει μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα, λόγω της ανεπάρκειας των εισοδημάτων της, περιστασιακά να την συνδράμουν οικονομικά τα τέκνα της. Περαιτέρω, η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή της ένα διαμέρισμα του πρώτου (1^{ου}) πάνω από το ισόγειο ορόφου, συνολικής έκτασης 130,20 τ.μ., έτους κατασκευής 1972, ευρισκόμενου επί της οδού [REDACTED] στο Ηράκλειο Κρήτης, το οποίο κείται επί οικοδομής κτισμένης σε οικόπεδο συνολικής επιφανείας 244,20 τ.μ., ιδιοκτησίας της αιτούσας. Το εν λόγω διαμέρισμα αποτελεί την κύρια κατοικία της, στην οποία διαμένει μαζί με τα τέκνα της [REDACTED] και [REDACTED] μετά της συζύγου του και η αντικειμενική του αξία ανέρχεται συνολικά στο ποσό των 157.439,12 ευρώ, σύμφωνα με τη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α έτους 2020, που προσκομίζεται από την αιτούσα. Η αιτούσα διαθέτει ακόμη επί της ίδιας ως άνω οικοδομής κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, το διαμέρισμα του δεύτερου (2^{ου}) πάνω από το ισόγειο ορόφου, συνολικής έκτασης 80 τ.μ., έτους κατασκευής 1990 (βλ. την βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης όπως έχει δηλωθεί έως την 1^η-1-2021). Το διαμέρισμα αυτό η αιτούσα το έχει παραχωρήσει δωρεάν στην κόρη της [REDACTED] (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα). Τέλος, η αιτούσα διαθέτει το υπ' αρ. κυκλοφορίας [REDACTED] όχημα, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2007, 995 κυβικών, σημερινής εκτιμώμενης εμπορικής αξίας 2.000 ευρώ (βλ. δήλωση φορολογίας

εισοδήματός της [Ε1] φορολογικού έτους 2020, πίνακας 5.1.γ). Άλλα περιουσιακά στοιχεία δεν διαθέτει. Το ελάχιστο μηνιαίο κόστος διαβίωσης της, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν επιβαρύνεται με δαπάνες μίσθωσης κατοικίας, συμπεριλαμβανομένων, ωστόσο, των φορολογικών και εν γένει οικονομικών της υποχρεώσεων, εκτιμάται σήμερα στο ποσό των 500 ευρώ περίπου, το οποίο κρίνεται εύλογο, για το δε υπολογισμό του συνεκτιμάται ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι οφειλέτες, οι οποίοι ζητούν να υπαχθούν στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, πρέπει από την πλευρά τους να περιορίσουν στο ελάχιστο τις δαπάνες τους μόνο στις απολύτως απαραίτητες και αναγκαίες για το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα της ρύθμισης. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης και συγκεκριμένα τα έτη 2007 και 2008 η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (Κρητικός Αθ. Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις - Νόμος 3869/2010, Αθήνα β έκδ. 2012. σελ. 143), με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης επί της αιτήσεως (άρθ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/10):

Ειδικότερα, η αιτούσα έχει τις εξής οφειλές: Προς την πρώτη μετέχουσα, δυνάμει της με αρ. 00201102015322 σύμβασης καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτρια, οφείλει το ποσό των 3.339,48 ευρώ (βλ. την από 31-07-2013 κατάσταση οφειλών, εκδόσεως της α' εκ των καθ' ων, ενώ σημειώνεται ότι δεν λαμβάνεται υπόψη η από 15-09-2015 βεβαίωση οφειλών της α' εκ των καθ' ων, διότι σε αυτήν έχουν συνυπολογιστεί τόκοι και για χρονικό διάστημα πέραν της άσκησης της κρινόμενης αίτησης, χωρίς μάλιστα να προσδιορίζεται το είδος αυτών [λ.χ. ενήμερης οφειλής ή υπερημερίας, νόμιμοι, συμβατικοί κλπ.]). Προς την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα ως μη δικαιούχο διάδικο, ενεργούσα για τις απαιτήσεις της «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», ειδικής διαδόχου της β' εκ των καθ' ων (με αρχική πιστώτρια την πρώην «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»): 1. Δυνάμει της υπ' αριθμ. 00010116100002377925 σύμβασης στεγαστικού δανείου στην οποία ενέχεται ως οφειλέτρια, οφείλει το ποσό των 77.639,60 ευρώ, 2. Δυνάμει της υπ' αριθμ. 116100002569353 σύμβαση

Γ και ε

στεγαστικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτρια, οφείλει το ποσό των 88.567,73 ευρώ. Αμφότερες οι ως άνω απαιτήσεις της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με εγγραφή υπέρ αυτής και σε βάρος της αιτούσας προσημείωσης υποθήκης επί της ανωτέρω περιγραφόμενης κύριας κατοικίας της, καθώς και επί του διαμερίσματος του δευτέρου ορόφου της οικοδομής που βρίσκεται η κύρια κατοικία της, ως ανωτέρω περιγράφηκε (βλ. την από 22-11-2021 κατάσταση οφειλών που προσκομίζει η αυτοτελώς προσθετως παρεμβαίνουσα), 3. Δυνάμει της υπ' αριθμ. 4940410422856001 σύμβασης πιστωτικής κάρτας, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτρια, οφείλει το ποσό των 2.127,16 ευρώ, 4. Δυνάμει της υπ' αριθμ. 00010116100002377840 σύμβασης ανοικτού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτρια, οφείλει το ποσό των 5.355,86 ευρώ και 5. Δυνάμει της υπ' αριθμ. 15234876 σύμβασης δανείου (με αρχική πιστώτρια την πρώην «MILLENIUM BANK A.E.»), στην οποία ενέχεται ως οφειλέτρια, οφείλει το ποσό των 2.393,64 ευρώ (βλ. τις από 26-07-2013 και 12-07-2013 βεβαιώσεις οφειλών της β' και γ' εκ των καθ' ύλην). Ότι, οι συνολικές οφειλές της αιτούσας ανέρχονται στο ποσό των 179.423,47 ευρώ. Πέραν των προαναφερθέντων, δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη, κατά το χρόνο κλεισίματος του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, έτερων οφειλών της αιτούσας. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η αιτούσα από το έτος 2005 εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος σε καταστήματα ένδυσης στην περιοχή της [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης με μέσες μηνιαίες αποδοχές περί των 700 ευρώ μηνιαίως (βλ. σχετικές προσκομιζόμενες βεβαιώσεις αποδοχών, καθώς και το εκκαθαριστικό σημείωμα οικονομικού έτους 2009, που αφορά τα εισοδήματα του έτους 2008, κατά το οποίο έγινε η ανάληψη της πλειονότητας των επίδικων οφειλών), ενώ εκμίσθωνε το διαμέρισμα του β' ορόφου επί της οικοδομής που διαμένει έναντι μηνιαίου μισθώματος 400 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενα ιδιωτικά συμφωνητικά μίσθωσης), επιπλέον δε ελάμβανε από το έτος 2006 έως το έτος 2013 από τον πρώην σύζυγό της ως διατροφή για το τότε ανήλικο τέκνο της το ποσό των 320 ευρώ μηνιαίως (βλ. το από 03-04-2006 ιδιωτικό συμφωνητικό ρύθμισης επιμέλειας, διατροφής και επικοινωνίας). Ωστόσο, το 2011, ενώ μέχρι τότε εργαζόταν καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, η σύμβαση εργασίας της μετατράπηκε σε εποχιακά

απασχολούμενης, έπειτα δε από 5-10-2012 μέχρι τον Απρίλιο του 2014 έμεινε άνεργη, κατόπιν της πασιδηλης οικονομικής κρίσης που επηρέασε αρνητικά το σύνολο των επαγγελματιών και δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, η αιτούσα μπορούσε να εξυπηρετεί και πράγματι εξυπηρετούσε εν πολλοίς τις επίδικες πιστώσεις μέχρι τα τέλη του έτους 2012, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αντίγραφα κινήσεων των λογαριασμών εξυπηρέτησης των επίδικων δανείων που προσκομίζει. Πλην, όμως, περί τα τέλη του 2012, λόγω της παρατεταμένης αρνητικής οικονομικής συγκυρίας και της ανεργίας στην οποία περιήλθε, η αιτούσα αδυνατούσε πλέον να ανταποκριθεί στις ανειλημμένες οικονομικές της υποχρεώσεις, αφού το εισόδημά της δεν επαρκούσε για την ταυτόχρονη καταβολή των μηνιαίων δόσεων προς αποπληρωμή των ένδικων δανείων και την ταυτόχρονη κάλυψη των δαπανών διαβίωσής της. Επίσης, δεν πρέπει να παραβλεφθεί ότι, κατά την ανωτέρω χρονική περίοδο, η ρευστότητα της αιτούσας επιβαρύνθηκε, επιπροσθέτως, από την αύξηση των εν γένει δαπανών της και των φορολογικών της υποχρεώσεων, κατόπιν των έκτακτων δημοσιονομικών μέτρων που ελήφθησαν για την αντιμετώπιση της πρωτοφανούς αρνητικής οικονομικής συγκυρίας (ενδεικτικώς, αύξηση Φ.Π.Α. σχεδόν στο σύνολο των καταναλωτικών αγαθών, εξίσωση κόστους πετρελαίου θέρμανσης με πετρέλαιο κίνησης, αύξηση φόρου εισοδήματος, θέσπιση τέλους ακίνητης περιουσίας κλπ.), γεγονός που ανέτρεψε έτι περαιτέρω τον οικονομικό της προγραμματισμό. Ως εκ τούτων, η αιτούσα περιήλθε περί τα τέλη του 2012 σε αδυναμία πληρωμών, η οποία ήταν γενική, καθόσον δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στο σύνολο των υποχρεώσεών της, και μόνιμη, διότι η οικονομική της δύναμη δεν παρουσίασε ανάκαμψη μέχρι και το κλείσιμο του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, αφού τα εισοδήματά της ουδέποτε υπήρξαν, έκτοτε, επαρκή για την προσήκουσα εξυπηρέτηση των υποχρεώσεών της. Σύμφωνα με τα προλεχθέντα καθίσταται σαφές ότι η αιτούσα δεν διαθέτει την απαιτούμενη ρευστότητα για να μπορέσει να ανταποκριθεί στα επίδικα ληξιπρόθεσμα χρέη της, διότι η τρέχουσα εισοδηματική της κατάσταση δεν της επιτρέπει να εξυπηρετεί προσηκόντως τις ένδικες πιστώσεις ταυτόχρονα με τις λοιπές ανελαστικές της δαπάνες. Η οικονομική της κατάσταση δεν αναμένεται να βελτιωθεί ουσιωδώς στο εγγύς μέλλον, δεδομένης της εν γένει αρνητικής οικονομικής συγκυρίας, κατόπιν και

της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, καθώς και των επαναλαμβανόμενων ανατιμήσεων σε είδη πρώτης ανάγκης (αύξηση κόστους τροφίμων, ανοδική τιμή κιλοβατώρας ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου, αύξηση τιμής βενζίνης και πετρελαίου κλπ.), οι δε φορολογικές της υποχρεώσεις εξακολουθούν αμείωτες. Παράλληλα, οι ένδικες υποχρεώσεις της θα αυξάνονται συνεχώς λόγω της επιβάρυνσής τους με τόκους υπερημερίας, με συνέπεια να καθίσταται ανέφικτη η προσήκουσα εξυπηρέτηση και εξόφληση αυτών, εάν δεν λάβει χώρα ρύθμισή τους. Όσον αφορά στην προβληθείσα από μέρους της παρεμβαίνουσας ένσταση περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών, τούτη κρίνεται απορριπτέα προεχόντως ως αναπόδεικτη, καθότι, η ενιστάμενη δεν απέδειξε, ως όφειλε, φέρουσα το σχετικό βάρος, ότι η αιτούσα επεδίωξε την αδυναμία των πληρωμών της, ούτε ότι κατά το χρόνο σύναψης των επίδικων δανειακών συμβάσεων προέβλεψε την οικονομική της αδυναμία και δεν άλλαξε συμπεριφορά αποδεχόμενη την κατάσταση αυτή. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η εν λόγω ένσταση κρίνεται απορριπτέα ως κατ' ουσίαν αβάσιμη, διότι με βάση τα προαναφερθέντα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά προέκυψε ότι, η περιέλευση της αιτούσας σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμών δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά της, αλλά σε εξωγενείς και όλως έκτακτους παράγοντες που περιόρισαν τη ρευστότητά της και δη στη συρρίκνωση του εισοδήματός της εξαιτίας της ανεργίας της, την ίδια στιγμή μάλιστα που οι οικονομικές της υποχρεώσεις ακολούθησαν ανοδική πορεία, περιορίζοντας, έτσι, ακόμη περισσότερο τη ρευστότητά της. Άλλωστε, ουδόλως αποδείχθηκε ότι κατά το χρόνο ανάληψης των επίδικων χρεών η αιτούσα γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει, έστω ως ενδεχόμενο, ότι τα εισοδήματά της θα συρρικνωθούν, ούτε ότι θα αυξηθούν οι φορολογικές της υποχρεώσεις και το κόστος ζωής, ως τελικά συνέβη. Επίσης, δεν πρέπει να παραβλεφθεί ότι η αιτούσα, όπως προαναφέρθηκε, εξυπηρετούσε τις επίδικες οφειλές της για μεγάλο χρονικό διάστημα από το χρόνο ανάληψής τους, γεγονός που αποκλείει τη δολιότητά της αναφορικά με τη λήψη αυτών, ενώ, επιπλέον, δεν αποδείχθηκε οιαδήποτε ενέργειά της, ένεκα της οποίας να περιήλθε υπαιτίως σε οικονομική αδυναμία, γεγονός που αποδυναμώνει και τον ισχυρισμό περί επιγενόμενου δόλου ως προς την περιέλευσή της σε παύση πληρωμών. Με

βάση, λοιπόν, άπαντα τα προαναφερθέντα, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, καθόσον είναι φυσικό πρόσωπο, χωρίς πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της. Από τα προπεριγραφόμενα περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας, το διαμέρισμα του δεύτερου (2^{ου}) ορόφου επί της οδού [REDACTED] αποτελεί την κύρια κατοικία της κόρης της, [REDACTED] λαμβανομένου δε υπόψη ότι με την τήρηση και της ορισθείσας ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του Νόμου θα επιτευχθεί εξόφληση του μεγαλύτερου μέρους των επίδικων οφειλών της αιτούσας έναντι της εμπραγμάτως εξασφαλισμένης ^{καθ' ύλην} ~~δευτέρης των~~ δεν κρίνεται απαραίτητη η διαταγή εκποίησης του. Επίσης, το Ι.Χ.Ε όχημά της, ενόψει της παλαιότητάς του και της χαμηλής εμπορικής του αξίας δεν κρίνεται πρόσφορο προς εκποίηση, γιατί δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κ.λ.π), γι' αυτό και δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' αρθ. 9 παρ. 1 Ν. 3869/2010 εκποίησή του. Επιπρόσθετα, κατά το άρθρο 8 παρ. 5 του Ν. 3869/2010 «Σε περιπτώσεις που εξαιτίας εξαιρετικών περιστάσεων, όπως χρόνια ανεργία χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη, σοβαρά προβλήματα υγείας, ανεπαρκές εισόδημα για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του οφειλέτη ή άλλων λόγων ίδιας τουλάχιστον βαρύτητας, προσδιορίζονται με την απόφαση μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές το δικαστήριο μπορεί με την ίδια απόφαση να ορίσει, όχι νωρίτερα από πέντε μήνες, νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών». Εν προκειμένω το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η αιτούσα αδυνατεί να καλύψει τις βιοτικές της ανάγκες. Ενόψει της αποδεδειγμένης αδυναμίας της αιτούσας να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό επί του παρόντος έναντι των οφειλών, σε συνδυασμό με τον σκοπό της επανένταξης του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή, τον οποίο υπηρετεί ο Ν. 3869/2010, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να ορισθούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών (άρθρο 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010), που θα αρχίσει τον πρώτο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας. Παράλληλα, κρίνεται ότι δε συντρέχει λόγος να

οριστεί εκ νέου νέα δικάσιμος προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής της κατάστασης και των εισοδημάτων της, ώστε να προσδιοριστούν ενδεχομένως άλλου ύψους μηνιαίες καταβολές, καθόσον λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας και των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει, είναι αμφίβολη η βελτίωση της οικονομικής της κατάστασης και η αύξηση των εισοδημάτων της. Ωστόσο, υπενθυμίζεται στην αιτούσα ότι, εφόσον βελτιωθούν τα εισοδήματά της, οφείλει να το γνωστοποιήσει μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, διότι μπορεί να αναπροσαρμοστούν οι μηνιαίες δόσεις με μεταρρύθμιση της απόφασης κατ' άρθρο 8 παρ. 4 Ν. 3869/2010, καθώς οι οφειλέτες κατ' άρθρο 10 παρ. 1 εδαφ. α' του ιδίου ως άνω νόμου έχουν υποχρέωση υποβολής ειλικρινούς δηλώσεως κατά το χρονικό διάστημα ρύθμισης των οφειλών. Ένεκα του ορισμού με την παρούσα μηδενικών καταβολών δεν τίθεται ζήτημα συνυπολογισμού των καταβληθέντων στα πλαίσια της από 24-07-2014 προσωρινής διαταγής της Ειρηνοδίκη του παρόντος Δικαστηρίου μηνιαίων καταβολών, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων παρ. 3 και 8 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά το Ν. 4549/2018, οι οποίες κατά τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 8 αυτού εφαρμόζονται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος του. Η ως άνω ρύθμιση θα συνδυαστεί, περαιτέρω, με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 ρύθμιση, εφόσον με τις μηδενικές καταβολές της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών και έχει υποβληθεί από την αιτούσα αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση, μετά από το οποίο (αίτημα) η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο, καθόσον πληρούνται όλες οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις. Έτσι, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλει, κατ' άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ως τούτο τροποποιήθηκε από το Ν. 4161/2013 και ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης, ποσό ίσο με το 80% της αντικειμενικής αξίας του εμπραγμάτου δικαιώματός της επί αυτής, η καταβολή του οποίου είναι υποχρεωτική από το νόμο (βλ. Ειρ.Πατρ. 407/13, 265/14 ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» 3η εκδ. σελ. 338 επ.) και ανεξάρτητη από την επάρκεια ή μη των εισοδημάτων του οφειλέτη (ΕιρΝικ 4/2014 ΤΝΠ

Ρουεϊώ 545

Ε

ΝΟΜΟΣ), δηλαδή, το ποσό των 125.951,29 ευρώ (157.439,12 X 80%). Το Δικαστήριο για τη διάσωση της ανωτέρω κύριας κατοικίας της αιτούσας ορίζει μηνιαίες καταβολές επί 300 μήνες, ήτοι, επί 25 έτη, λαμβανομένων υπόψη του ύψους του χρέους που πρέπει να πληρώσει για τη διάσωση της κατοικίας της, της οικονομικής της δυνατότητας και της ηλικίας της, εκάστης ποσού 419,84 ευρώ, το οποίο θα πρέπει να καταβάλει προς ικανοποίηση των εμπραγμάτως εξασφαλισμένων, με εγγραφή προσημείωσης υποθήκης επί του εξαιρούμενου ακινήτου, απαιτήσεων της δεύτερης μετέχουσας πιστώτριας,. Η καταβολή των δόσεων για τη διάσωση της κατοικίας της αιτούσας θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Σύμφωνα δε με το άρθρο 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 62 παρ. 3 του ν. 4549/2018, το οποίο ισχύει και στις εκκρεμείς υποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 8 του ίδιου νόμου, κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το Δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δε θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα ευρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Ενόψει της διάταξης αυτής και δεδομένου ότι ορίσθηκαν δυνάμει του άρθρου 8 παρ. 5 του ν. 3869/2010 μηδενικές καταβολές, η αιτούσα πρέπει να καταβάλλει τις ορισθείσες δόσεις για τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, αρχής γενομένης, επίσης, από τον επόμενο μήνα από αυτόν κατά τον οποίο δημοσιεύτηκε η παρούσα. Οι δε μηνιαίες δόσεις πρέπει να καταβάλλονται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός. Επομένως, η κρινόμενη αίτηση, αφού συνεκδικάστηκε με την παραπάνω αναφερόμενη αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, πρέπει, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων των επιμέρους ρυθμίσεων, εξαιρούμενου από την εκποίηση του εμπραγμάτου

δικαιώματος της επί της κύριας κατοικίας της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρ. 8 παρ.6 του Ν.3869/2010. Τέλος, παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται, επειδή η παρούσα δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (άρ. 14 Ν.3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την υπό κρίση αίτηση και την ασκηθείσα, με τις έγγραφες προτάσεις, αυτοτελή πρόσθετη -ως τοιαύτη εκτιμήθηκε- παρέμβαση ερήμην των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό της παρούσας.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΟΡΙΖΕΙ για την αιτούσα μηδενικές μηνιαίες καταβολές ως προς τις αναφερόμενες στο ιστορικό της παρούσας απαιτήσεις των καθ' ων η αίτηση για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, αρχής γενομένης από την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την δημοσίευση της παρούσας.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση α) την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι το ανήκον σε αυτήν κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή διαμέρισμα του πρώτου (1^{ου}) πάνω από το ισόγειο ορόφου, συνολικής έκτασης 130,20 τ.μ., έτους κατασκευής 1972, ευρισκόμενου επί της οδού [REDACTED] στο Ηράκλειο Κρήτης, το οποίο κείται επί οικοδομής κτισμένης σε οικόπεδο συνολικής επιφανείας 244,20 τ.μ., ιδιοκτησίας της αιτούσας και β) τα λοιπά αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της το συνολικό ποσό των 125.951,29 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 25 χρόνια με 300 ισόποσες έντοκες μηνιαίες καταβολές των 419,84 ευρώ η καθεμία, από τις οποίες θα ικανοποιηθούν οι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις της δεύτερης μετέχουσας πιστώτριας. Η καταβολή των δόσεων θα ξεκινήσει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την δημοσίευση της παρούσας, θα γίνεται εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα, θα έχει διάρκεια 25 ετών (300

δόσεις) και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο, με την παρουσία και της γραμματέως, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις**1.7 ΦΕΒ. 2023**.....

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ